Vid inskriftens återgivande sättas genom äldre läsningar betygade runor inom [ ], gissade återgivas med mager stil.

Runorna hava alltså varit följande, av vilka **o** har formen ᛅ, **n** ᚾ, **a** ᛆ, **æ** ᛇ, **t** ᛏ, **g** ᚴ och **v** i **gævi** ett ᚵ med prick mellan stav och kännestreck och mellan båda kännestrecken:

— [biþeom · uara · patær nostær ha · ns · sial · til · ro · ok · til · naþa :+:] ok · raþborh[a͡r·] sia͡l:+:
5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 53

guþ · gævi · þera · sial · himiriki
55 60 65 70 75

Enligt Söderwall *Ordbok* är *pater noster* i fsv. fem., enligt prof. Läffler, emedan ordet 'bön' underförstås, och **uara** alltså ack. sing. fem. Motsvarande **raþborh[a]r** anför Lundgren, *Personnamn: Radhborgh Ragwaldsdotter* SRP. n. 1160 (1375), *Radburgis* SD. II, 151 (1293), *Radborgis* 348 abbedissa i Sko.

Översättning: Bedjom vårt fadervår till ro och hugnad för hans själ och för Radborgs själ. Gud give deras själ himmelriket!

---

36. Fornåsa kyrka, Bobergs hd.

Pl. XII. Fig. 4 (efter C. F. Nordenskjöld).

Litteratur: W. 100; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 53, teckn. pl. IX; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, Saxa runica s. 21, teckn.

C. F. Nordenskjöld fann bland golvstenarne i vapenhuset tre fragmenter av runstenar med vackra slingor, varav han meddelar teckning av ett.

E. Ihrfors avtecknar en sten med blott slingor, funnen vid reparationen 1879, men uppger icke, var i kyrkan den anträffats. Troligen har den dock icke varit bland de av Nordenskjöld åsyftade fragmenten. Den liknar mycket Ög. 55 Väversunda.

Ög. 36 omfattar alltså troligen lämningar av mer än en runsten.

---

37. Fornåsa kyrka, Bobergs hd.

Pl. XII. Fig. 5 (efter E. Ihrfors).

Litteratur: W. 101; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, Saxa runica s. 22, teckning.

E. Ihrfors anmärker vid teckningen i *Ostrogothia sacra*, att stenen är nyligen funnen i kyrkan.

Längs stenens kant visar teckningen följande runor: **þ : þna : stn : aok :**
5 10